

Gent | El Pou | Actualitzat el 26/08/2024 a les 11:50

David Portabella (Brasil, Equador, Bolívia, Argentina, Xile i Perú)

Amb dos amics, vaig completar un èpic viatge amb bicicleta a través del Perú

He retornat recentment d'un viatge de quatre anys per les Amèriques, una odissea d'autodescobriment que m'ha portat a viure experiències transformadores. Durant aquest temps, he explorat les diversitats de la vida humana en entorns extrems, des de viure amb una família rica a Rio de Janeiro fins a compartir la vida quotidiana en una favela controlada per narcotraficants. He viscut en les ecoviles veganes de FruitHeaven, TerraFrutis i Evolution a l'Equador, col·laborant per assolir l'autosuficiència. Les meves aventures també m'han portat a la selva amazònica del Perú, on vaig passar uns dies amb les comunitats Bora i Huitoto Muruy, aprenent els seus costums i desenvolupant un respecte per la natura i la paraula. A Vilcabamba, vaig participar en tallers de *contact dance*, agricultura sostenible i ús de plantes medicinals, a

més d'explorar les diverses realitats de ciutats com Quito, La Paz i Santa Cruz. La meua passió per la muntanya i l'exploració personal es manifesta en les meves aventures solitàries, com ara les vegades que em vaig perdre a les muntanyes de Quito i Vilcabamba durant nevades, o quan vaig acampar sol sense queviures en una muntanya de Sajama durant una tempesta de neu que va durar tres dies. Em vaig desafiar a mi mateix pujant muntanyes perilloses de Sorata, sota els efectes xamànics del San Pedro, i vaig trobar pau interior en situacions com acampar sol en una vall de Coroico malgrat estar malalt. Amb dos amics, vaig completar un èpic viatge amb bicicleta a través del Perú, recorrent la serralada dels Andes i visitant ruïnes inques i altres vestigis arqueològics. Després, vaig continuar en solitari per la ruta dels set llacs a Bariloche, Argentina, i una part de la carretera austral a la Patagònia xilena, experiències que em van oferir un profund sentit de llibertat i connexió amb la natura.

La meua recerca interior va incloure moments de dejuni d'aigua de vint-i-un dies prop de cascades, experiències en retirs de meditació com el Vipassana, el Gestalt "viatge de l'heroi" i tres dies en una cova totalment fosca. El xamanisme va jugar un paper clau en el meu procés de creixement personal, vivint i practicant amb xamans, amics i plantes mestres com l'Ayahuasca, el San Pedro i la Vilca en regions com el Brasil, Colòmbia, Equador, Bolívia i Perú. A través d'aquestes experiències, vaig poder confrontar els meus dimonis interiors i viure experiències màgiques. Sobre les meves vivències, destacaria com el viatge sense rumb m'ha permès viure experiències noves que no hagués trobat d'altra manera. He après a deixar de jutjar i a alliberar-me de prejudicis i pors, cercant una pau interior que només pot provenir d'un autoconeixement. Valoro el poder de la intuïció i la pràctica constant de la integritat, la gentilesa, i l'elegància. De retorn a casa, reflexiono sobre com les meves aventures en terres llunyanes m'han enriquit, i ara em dispo a conèixer la gent, les muntanyes i les plantes sagrades del meu propi país. Agraïxo profundament a tots els qui han format part d'aquest viatge, incloent-hi la meua família, amics, guies i els companys de viatge que he conegut pel camí. Amb una frase de Paulo Coelho com a record constant: "si creus que l'aventura és perillosa, prova la rutina, és mortal", continuo el meu camí amb gratitud i benedicció, conscient que el viatge interior és una jornada que dura tota la vida.